

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

Tham khảo tuyển chọn những bài văn hay nhất nghị luận bàn về vấn đề thực phẩm bẩn ở nước ta hiện nay - Văn mẫu lớp 12.

Đề bài: Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn.

Bài văn hay nhất của học sinh khối 12

Xã hội ngày nay đang phát triển hội nhập công nghiệp hóa, hiện đại hóa, các vấn đề phức tạp ngày càng bùng nổ không kiểm soát. Trong đó, nổi bật lên là vấn đề thực phẩm kém chất lượng đang tràn lan trong thị trường Việt Nam gây ra nhiều tác hại đáng buồn và những bệnh tật không đáng có.

Thực phẩm kém chất lượng hay gọi là thực phẩm bẩn đang tràn lan không chỉ ở Việt Nam mà còn ở tất cả các nước ở trên thế giới nó rất đa dạng và khó phát hiện. Thực phẩm bẩn là gì? Là những thực phẩm không sạch. Nào là thịt bò khô làm từ phổi heo và hóa chất, hay gạo tầy trắng, thịt bò nhiễm khuẩn, thịt lợn ướp hóa chất tươi như thịt bò, rau phun thuốc kích thích sinh trưởng, rau giá ngâm thuốc nhanh nảy mầm... Quá nhiều vấn đề nhức nhối đang diễn ra, không kịp kiểm soát, ngày càng không thể quản lý hết được. Số liệu giám sát an toàn thực phẩm năm 2015 do Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn thực hiện cho thấy tỉ lệ đáng báo động. Cụ thể, 16% mẫu thịt phát hiện salmonella, 7,6% mẫu thịt có dư lượng hóa chất, kháng sinh vượt ngưỡng, 10,3% mẫu rau có dư lượng hoạt chất thuốc bảo vệ thực phẩm vượt mức, 1,01% mẫu thủy sản nhiễm dư lượng hóa chất. Thịt lợn, thịt gà nhiễm bệnh đang tràn lan khắp cả nước, từ chợ nhỏ đến các chợ lớn, từ vùng quê đến thành phố.

Dẫn đến thực trạng phức tạp đó, là do các cơ sở và người buôn bán muốn thu lợi nhuận nhanh và cao. Thu mua những đồ rẻ rồi bán giá cao, mặc dù đã hiểu rất rõ những nguy cơ tiềm ẩn nhưng vẫn bất chấp bỏ qua. Hàng tấn thịt lợn chết đáng ra phải đem tiêu hủy thì lại được thu mua, sau một đêm thành những miếng thịt thơm ngon bày bán ở khắp các chợ, giá cả cực kì phải chăng. Người tiêu dùng kém hiểu biết, thấy rẻ là ào nhau vào mua, có khi biết đấy là đồ không tốt nhưng vẫn ham rẻ rồi nghĩ là mua về chế biến nóng lên là hết vi khuẩn. Không nghĩ đến các hậu quả khó lường cho bản thân và gia đình mình. Chọn những sản phẩm không có nguồn gốc, nhãn mác, hay cơ sở sản xuất và giá thành chỉ bằng một nửa của các sản phẩm uy tín. Một lí do quan trọng khác là do các cơ quan tổ chức quản lý nhắm mắt bỏ qua, kiểm tra qua loa, một là vì người nhà hoặc là quen biết, biết họ vi phạm nhưng vẫn coi như không có gì. Có trường hợp thì xử phạt tiền rồi mặc họ làm gì thì làm, có nhiều trường hợp tổ chức còn cấu kết với các hành vi phạm pháp đó để thu lợi. Từng người dân, lợn mắc bệnh chết, biết là không tốt nhưng vẫn mở đem ra chợ bán thu lại vốn, một lí do nhỏ là vì đồng tiền cuộc sống mà bỏ qua sức khỏe, bỏ qua những nguy hại cho xã hội.

Thực phẩm bẩn khi sử dụng quá lâu sẽ gây ra nhiễm độc tiềm ẩn, có thể có người ăn một lần đã nhiễm độc luôn, có người sau một thời gian không biết trước sẽ có ung thư, các rối

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

loạn chức năng không rõ nguyên nhân, gây vô sinh, và chính những hóa chất độc hại gây ra quái thai. Nó gây ra các bệnh mãn tính, là bệnh mắc phải, có biểu hiện phát bệnh lặp lại thường xuyên hoặc theo chu kì, hậu quả của nhiễm độc tiềm ẩn gây bệnh khó hoặc không chữa khỏi được. Thực phẩm bẩn khiến con người giảm tuổi thọ nhanh hơn. Theo nghiên cứu, sử dụng thường xuyên thực phẩm không an toàn có thể tăng nguy cơ mắc các bệnh hiểm nghèo. Gây ung thư vòm họng do lối ăn uống sử dụng các đồ ăn lên men hay thực phẩm nấm mốc. Sử dụng thực phẩm tươi sống như thịt lợn, gà...có chứa thuốc bảo quản hay ngâm ủ lâu ngày, dẫn tới nguy cơ mắc các bệnh rối loạn tiêu hóa, ảnh hưởng đến tim mạch, run chân tay, giảm hồng cầu. Tội tệ hơn nữa khi lượng thuốc tích trữ ngày càng nhiều sẽ tác động đến hệ thần kinh, đau đầu, mất ngủ. Các chất hóa học được dùng trong chăn nuôi, tẩy trắng thực phẩm rất nguy hại đến đường tiêu hóa, viêm loét thành ruột đến dạ dày. Nguy hiểm hơn là làm tổn thương đến các mao mạch. Thực phẩm bẩn mọi người thường hay ăn như nem chua, xúc xích... Chất phụ gia, là nguyên nhân khiến bạn mắc các bệnh trực tràng, gây ung thư. Hậu quả nghiêm trọng nhất là gây tử vong, gây sự đau thương mất mát cho nhiều gia đình.

Để giảm thiểu những hậu quả đau buồn đó, không chỉ riêng nhà nước mà từng cá nhân cần chung tay bảo vệ chính bản thân mình. Các tổ chức và cơ quan nên vào cuộc xử phạt nghiêm khắc các hành vi phạm luật và tịch thu hay đóng cửa các cơ quan có dấu hiệu buôn bán thực phẩm bẩn. Tuyên truyền cho người dân am hiểu về vấn đề thực phẩm bẩn và các tác hại của nó. Từng người tiêu dùng mua các sản phẩm tươi, có nguồn gốc xuất xứ cụ thể, có tem nhãn mác đoàn hoàng và có sự kiểm định của thực phẩm sạch. Và tìm mua ở những nơi uy tín, có thương hiệu đoàn hoàng. Nhà nước nên hợp tác và tìm nhiều nguồn thực phẩm sạch hợp lí để cung cấp cho người dân. Mỗi người mua hàng cần thận lựa chọn thật tinh ý, không ham rẻ để mua, vì sức khoẻ của bạn và gia đình là trên hết.

Vấn đề thực phẩm bẩn đang là vấn đề nhức nhối của toàn xã hội, nó là vấn đề cấp bách cần được vào cuộc khẩn cấp. Mỗi người hãy là những người tiêu dùng thông thái để bảo vệ chính mình và những người xung quanh. Chung tay tẩy chay hàng kém chất lượng để chúng không có đất tồn tại, xây dựng một cuộc sống mạnh khỏe.

Những mẫu bài nghị luận chủ đề bàn về vấn đề thực phẩm bẩn

Bài số 1:

Một trong những vấn đề xã hội đang được rất nhiều người quan tâm hiện nay chính là tình hình vệ sinh an toàn thực phẩm. Trên các phương tiện thông tin đại chúng, chúng ta thấy xuất hiện ngày càng nhiều những tin tức hình ảnh về các việc mất vệ sinh an toàn thực phẩm. Sử dụng các sản phẩm mất vệ sinh gây ra nhiều hậu quả không tốt đến sức khoẻ của mỗi người. Vậy diễn biến của tình trạng trên đang ra sao, tôi không dám khẳng định trong bài viết này đã thực sự có cái nhìn tổng quan nhưng hi vọng nó sẽ cung cấp cho bạn đọc những nhìn nhận về tình trạng mất vệ sinh an toàn thực phẩm đang hằng

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

ngày hằng giờ tồn tại xung quanh cuộc sống chúng ta. Chúng ta sẽ điếm lại một vài sự kiện gây xôn xao dư luận trong thời gian gần đây.

Trước hết là danh sách những sản phẩm độc hại và nguy hiểm có nguồn gốc từ nước ngoài càng ngày càng dài. Thủy sản chứa kháng sinh; trái cây được bảo quản bằng hóa chất không rõ ràng nhưng để ngoài cả tháng không hề tan rã. Lượng mỡ động vật thiu thối được đưa vào sử dụng ở các quán ăn là rất lớn. Rượu không được điều chế bằng cách như các cụ thường làm: Tức là chưng cất tinh bột mà thay vào đó là việc sử dụng đất đèn để nấu rượu... Và chắc hẳn chúng ta cũng chưa quên vụ việc thực phẩm cho chó và mèo ăn thực phẩm chứa chất melamine ở Trung Quốc, kế tiếp ngay sau đó, người ta lại phát hiện thêm sữa cũng hàm chứa chất mellamin, hệ quả là có ít nhất là 4 trẻ em thiệt mạng cùng với hàng ngàn em mắc bệnh.

Thực tế cũng đã chỉ ra nhiều bức xúc về vệ sinh an toàn thực phẩm như các vụ ngộ độc tại các bếp ăn tập thể khu công nghiệp. Ví như trong tuần từ 14-19/06/2009 tại Thành phố Hồ Chí Minh, Bình Dương, Đồng Nai đã có tới 5 vụ ngộ độc tại bếp ăn tập thể. Năm 2006: 22 vụ, năm 2007: 21 vụ, năm 2008: 32 vụ với 3.589 người bị ngộ độc. Gần đây nhất, tại cơ sở giết mổ lợn tập trung ở Thịnh Liệt - Hoàng Mai, Hà Nội công suất 1.000 con/đêm, qua kiểm tra 22 ô của 20 chủ hộ kinh doanh giết mổ chỉ có 25% số lợn đưa vào giết mổ được kiểm dịch, giết mổ trực tiếp trên sàn sân, giết mổ không đảm bảo vệ sinh, khu sạch và khu bẩn là một, gây ô nhiễm môi trường và mất vệ sinh an toàn thực phẩm nghiêm trọng.

Từ những dẫn chứng trên ta thấy vệ sinh an toàn thực phẩm ở nước ta hiện đang là vấn đề hết sức nghiêm trọng trên rất nhiều phương diện điển hình là ở: Sản xuất rau quả, chăn nuôi, giết mổ gia súc, gia cầm, thủy sản; chế biến thực phẩm; bếp ăn tập thể, dịch vụ thức ăn đường phố; kiểm soát thực phẩm qua biên giới và trên thị trường.

Một hiện tượng cũng xoay quanh việc mất vệ sinh an toàn thực phẩm mà hiện nay chúng ta cần phải quan tâm chính là việc vận chuyển lậu thực phẩm kém chất lượng qua đường biên giới. Đây đang là vấn đề đau đầu của cơ quan chức năng. Nhiều người dân Việt Nam đang phải ăn lại thứ mà người ta đã thải ra. Phó Chủ tịch UBND tỉnh Lạng Sơn cho biết, ở gần biên giới Trung Quốc nhiều loại thực phẩm kém chất lượng, nhất là gia cầm, chò cơ hội thuận tiện là đẩy sang Việt Nam. Một kilogam gà ở đường biên giới được mua 8.000 đồng, đến Lạng Sơn được bán với giá 20.000 - 25.000 đồng và về tới Hà Nội lại đắt hơn lên.

Hậu quả của việc mất vệ sinh an toàn thực phẩm chắc chắn ai cũng biết. Nó gây ra rất nhiều căn bệnh nguy hiểm cho con người đặc biệt là các bệnh về đường ruột trong đó điển hình là bệnh tiêu chảy cấp. Cách đây không lâu căn bệnh này đã phát thành dịch bệnh làm không ít người bị mắc phải thậm chí có người đã tử vong. Hiện nay dịch bệnh này đã được đẩy lùi nhưng thực tế ra mà nói nó còn chứa rất nhiều nguy cơ bùng phát lại. Tuy nhiên nếu xét về tổng thể thì chỉ như thế vẫn còn được coi là nhẹ bởi nếu bệnh tái

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

phát được ngay thì có nghĩa nó chỉ biểu hiện ở thế hệ này thôi, nguy hiểm nhất là nó lại không thể hiện ra mà tiềm tàng ẩn náu từ từ phát triển và đợi đến khi ta cảm nhận được thì lúc đó đã quá muộn hoặc lại có thể di truyền cho thế hệ sau. Đơn giản một ví dụ như thế này: Như trên đã đề cập đến vụ việc sữa của Trung Quốc chứa Mellamin ai dám đảm bảo rằng tất cả những trẻ em đã dùng sữa đó sẽ không có ảnh hưởng gì đến trí tuệ và sức khoẻ sau này. Lượng trẻ em bị nhiễm độc Mellanin lớn thế tức là có tác động đến cả một thế hệ suy rộng ra là đến cả tương lai của một quốc gia. Mất vệ sinh an toàn thực phẩm còn gây ra vô số các hậu quả khác. Nó cũng là nguyên nhân gây ra sự ô nhiễm môi trường, ảnh hưởng đến hệ sinh thái...

Vi phạm trong vấn đề vệ sinh an toàn thực phẩm hiện nay ở nước ta rất nghiêm trọng. Vậy nguyên nhân là do đâu? Chúng ta chưa thực sự quyết tâm thực hiện tốt công tác này, vì vậy tồn tại nhiều bất cập. Trách nhiệm của cơ quan nhà nước đối với chăm sóc sức khỏe nhân dân còn chưa được nâng cao và đẩy mạnh. Quan trọng hơn nữa thói quen xấu về mất vệ sinh vẫn là thói quen cố hữu của nhiều người. Ngoài ra, chúng ta vẫn còn yếu kém ở khâu quản lý nhà nước về vấn đề này vẫn thiếu sự quyết tâm, sự đồng bộ. Khâu tổ chức sản xuất để có thực phẩm an toàn cũng chưa ổn mà ngược lại, sản xuất chứa đựng rất nhiều nguy cơ; chất lượng hàng hóa một đằng công bố một nẻo. Đặc biệt, các chế tài xử lý hiện nay chưa đủ mạnh vì vậy hiệu quả ngăn chặn còn thấp. Tuy nhiên chúng ta cũng nên quan tâm đến các nguyên nhân khách quan khác: nền nông nghiệp của nước ta còn nhiều thô sơ lạc hậu, khoa học kỹ thuật áp dụng chưa sâu quan trọng là chưa triệt để, tức là vẫn luôn giữ thói quen nhìn nhận vấn đề còn nông cạn. Đa đa số các hộ làm nông nghiệp thực hiện trên mô hình nông dân nhỏ lẻ, do vậy việc đầu tư đồng bộ từ giống, cây trồng vật nuôi đến việc áp dụng các biện pháp canh tác, nuôi trồng theo quy cách đảm bảo an toàn thực phẩm như GAP, HACCP còn hạn chế. Mặt khác, đầu ra của sản phẩm an toàn còn chưa được chấp nhận phổ biến khi giá của các sản phẩm này cao hơn so với sản phẩm canh tác thông thường. Do vậy, khi kiểm tra các chỉ tiêu vệ sinh an toàn thực phẩm của sản phẩm lưu thông trên thị trường chúng ta vẫn nhận được các kết quả không như mong muốn, vẫn có tồn dư hoá chất bảo vệ thực vật vượt giới hạn cho phép, trong rau chiếm từ 11,65-13%, trong quả từ 5-15,15%. Hơn nữa việc xã hội hoá cũng ảnh hưởng không nhỏ đến việc vệ sinh an toàn thực phẩm. Cụ thể với chính sách mở, người người có thể kinh doanh nên việc kiểm tra các cơ sở buôn bán hóa chất bảo vệ thực vật, thức ăn chăn nuôi, phụ gia thực phẩm, các cơ sở sản xuất, kinh doanh thực phẩm gặp rất nhiều khó khăn, người trực tiếp sản xuất, kinh doanh chỉ quan tâm đến lợi nhuận của các nhân mình mà bất chấp các quy định vệ sinh an toàn; việc kiểm soát, mua nguyên liệu đầu vào chưa đảm bảo đúng yêu cầu vệ sinh an toàn. Người tiêu dùng vẫn chủ quan, chấp nhận những quán hàng ăn không đảm bảo vệ sinh. Vai trò quản lý của các cấp, các ngành trong từng khu vực địa giới chưa được đề cao, chưa có tác dụng sâu sắc.

Vậy để khắc phục việc mất vệ sinh an toàn thực phẩm chúng ta đã làm gì và cần phải làm thêm những gì nữa? Ở nước ta cũng đã có một số hội bảo vệ người tiêu dùng, nhưng do một số lí do nào đó, các hội này chưa hoạt động tích cực. Theo báo chí cho biết, mặc dù Hội Tiêu chuẩn và Bảo vệ quyền lợi người tiêu dùng (HTC&BVNTD) đã được ra đời

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

trên 20 năm, nhưng Hội chưa bao giờ khởi tố một vụ kiện nào để bảo vệ người tiêu dùng theo tiêu chí hành động của Hội! Thật vậy, trước những lem nhem về thực phẩm bị nhiễm hóa chất và hàng loạt vấn đề an toàn thực phẩm khác xảy ra gần đây, hội bảo vệ người tiêu dùng hầu như chưa có tiếng nói! Hiện nay, HTC&BVNTD phải chờ người tiêu dùng khiếu nại họ mới can thiệp. Đã đến lúc HTC&BVNTD phải thực hiện vai trò “bảo vệ” người tiêu thụ bằng cách tích cực và chủ động điều tra thị trường hơn nữa.

Vệ sinh an toàn thực phẩm rất quan trọng, nó ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe bao gồm cả thể chất và trí tuệ, ảnh hưởng đến giống nòi người Việt Nam; ảnh hưởng tới sự phát triển kinh tế, xã hội của đất nước. Do vậy, đối với vấn đề vệ sinh an toàn thực phẩm, mọi người hãy quan tâm nhiều hơn nữa, có trách nhiệm hơn ở mỗi vị trí của mình. Ví dụ: Đầu tiên, người dân cần đặc biệt chú ý tới việc ăn chín, uống sôi. Hãy biết chọn, mua, và chế biến sử dụng thực phẩm an toàn, chỉ mua thực phẩm có đầy đủ nhãn mác, còn hạn sử dụng, rõ nguồn gốc, không có mùi vị lạ, không bị ôi thiu, mốc hỏng... Biết chế biến, bảo quản và sử dụng thực phẩm an toàn, không gây ngộ độc cho người sử dụng. Người sản xuất, chế biến, kinh doanh thực phẩm cần phải tuân thủ các quy định của nhà nước để đảm bảo vệ sinh an toàn thực phẩm. Chịu trách nhiệm về sản phẩm của mình trước người tiêu dùng và xã hội.

Đúng là vấn đề kiểm soát vệ sinh an toàn thực phẩm không thể một sớm một chiều giải quyết ngay được và việc giải quyết nó cũng không phải là trách nhiệm của mỗi cá nhân hay một tổ chức nào cả. Vậy nên để công tác thực hiện vệ sinh an toàn thực phẩm được hiệu quả nhất rất cần đến sự hợp tác tích cực của quần chúng (qua các hiệp hội người tiêu dùng) trong việc giám sát an toàn thực phẩm kết hợp với sự cố gắng nỗ lực của các cơ quan tổ chức. Hi vọng trong thời gian tới việc mất vệ sinh an toàn thực phẩm sẽ có xu hướng giảm. Nó sẽ tạo tiền đề vững chắc cho sự phát triển đất nước bởi chất lượng thực phẩm là thành tố liên quan trực tiếp đến sự phát triển của mỗi con người và mỗi con người đóng vai trò là nhân tố ảnh hưởng tới sự lớn mạnh của mỗi quốc gia.

Bài số 2:

Cùng với dòng chảy của thời gian và sự phát triển của đất nước, đến nay chúng ta không còn phải lo lắng thiếu từng bữa ăn, giấc ngủ. Chúng ta không chỉ được ăn no mà còn được ăn ngon. Đây là dấu hiệu đáng mừng! Tuy vậy, chúng ta lại chưa có được những bữa ăn sạch bởi hàng ngày, thực phẩm bẩn xuất hiện tràn lan, ảnh hưởng trực tiếp đến sức khỏe con người. Đây là một vấn đề nhức nhối mà gần đây đã trở thành “quốc nạn”, ngày đêm đe dọa trực tiếp đến từng cá nhân và toàn thể cộng đồng.

Thực phẩm bẩn là thuật ngữ chỉ chung những thực phẩm không rõ nguồn gốc, thiếu an toàn, có chứa các chất độc hại vượt mức cho phép gây ảnh hưởng xấu tới sức khỏe con người. Đó có thể là những thức ăn bán sẵn được sơ chế và chế biến không đảm bảo vệ sinh, dụng cụ đựng thức ăn chưa được làm sạch. Nguy hiểm hơn, thực phẩm bẩn còn là những nguyên liệu ngay từ đầu đã bị “nhiễm bẩn”: rau bị bơm thuốc kích thích, hoa quả

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

ngâm thuốc bảo quản, thịt lợn tiêm salbutamol để tạo nạc, ngâm tẩm hóa chất để sau một đêm biến thành thịt bò và rất nhiều phương thức khác của “công nghệ chế tạo thực phẩm” mà chúng ta chưa được biết đến. Từng ngày, từng giờ, thực phẩm bẩn đang gặm nhấm sức khỏe của cộng đồng. Chẳng thế mà có người đã từng nói rằng chưa bao giờ con đường từ dạ dày đến nghĩa địa lại ngắn đến thế. Vấn đề này không còn là vấn nạn của một người, một nhà mà đã trở thành chuyện của quốc gia, quốc tế. Nó làm dấy lên nỗi bất an, sự ám ảnh và nhiều khi còn là sự bất lực. Mỗi lần ngồi vào mâm cơm là một lần ta đánh cược với số phận, đem tính mạng phó thác cho hai chữ may rủi.

Vấn nạn thực phẩm bẩn hoành hành ở khắp nơi và gây hậu quả nghiêm trọng. Hậu quả nhãn tiền là sức khỏe con người bị xâm phạm một cách tàn nhẫn. Ở mức độ nhẹ, thực phẩm bẩn gây ra bệnh bán cấp tính (ngộ độc thức ăn nhẹ). Đây là căn bệnh duy nhất có thể tự chữa hoặc tự khỏi. Song dù là mức độ nhẹ nhất, nó cũng gây ra các rối loạn tiêu hóa, rối loạn thần kinh nhẹ hoặc các triệu chứng cấp tính. Ở mức độ nặng hơn, thực phẩm bẩn dẫn đến ngộ độc cấp tính, nếu trở thành bệnh mãn tính sẽ kéo dài dai dẳng hoặc dẫn đến tử vong. Đây quả thực là con đường ngắn nhất từ bữa ăn đến nơi yên nghỉ cuối cùng. Ngay cả khi thực phẩm bẩn không dẫn đến những hậu quả trực tiếp hay ngay lập tức thì nó cũng là chất nhiễm độc tiềm ẩn gây ung thư, vô sinh,... Đau xót hơn, nếu cơ thể người mẹ đang mang thai tích tụ những độc tố ấy sẽ khiến thai nhi trở nên dị dạng. Như vậy, thực phẩm bẩn không chỉ gây hậu quả nghiêm trọng với một cá nhân, một gia đình hay một thế hệ mà nó còn là mầm mống hủy hoại giống nòi, tàn phá tương lai.

Tác hại nghiêm trọng của thực phẩm bẩn còn ở sự tha hóa, suy đồi nghiêm trọng của nhân cách con người. Truyền thống tốt đẹp bao đời nay “Thương người như thể thương thân”, “Nhiều điều phủ lấy giá gương/ Người trong một nước phải thương nhau cùng” giờ đây bị lãng quên trước lợi nhuận đem lại từ thực phẩm bẩn. Lưu hành thực phẩm bẩn, người tiêu dùng bị xâm hại sức khỏe, người bán để mất nhân cách chính mình.

Nguyên nhân phát sinh vấn nạn thực phẩm bẩn nằm ở đâu? Trước hết, nó nằm ngay trong sự tham lam và mờ mắt vì lợi nhuận của kẻ buôn người bán. Điều này khiến con người tự làm hại lẫn nhau. Ngày nay, không chỉ có những người nông dân, những hộ gia đình trồng trọt, chăn nuôi nhỏ lẻ mà nhiều cơ sở sản xuất tập trung như nhà máy, xí nghiệp cũng đang áp dụng “công nghệ chế tạo thực phẩm bẩn” để trục lợi. Thực phẩm bẩn đầy rẫy xung quanh ta mà khó có cách nào phân biệt được. Không chỉ có mặt trên những phố chợ tự hạp, thực phẩm bẩn với khả năng luồn lách khéo léo còn len lỏi vào những siêu thị vốn được người tiêu dùng tin tưởng. Sự kiếm tiền nào độc ác hơn là kiếm tiền trên sức khỏe và mạng sống đồng bào mình?

Cựu thành viên ban nhạc Bức Tường - Trần Nhất Hoàng từng chia sẻ: “Ông trồng chè khoe họ được uống chè từ khu trồng sạch nhà quay riêng dành cho gia đình, khu còn lại tất nhiên là trà bẩn để bán. Bà bán rau cũng hân hoan nói nhà mình được ăn rau ở khu trồng sạch, khu nhiều thuốc là để bán. Ông bán thịt lợn cũng vậy. Nhưng họ không thể cả đời chỉ uống trà, ăn rau hay ăn thịt, họ uống trà sạch nhưng vẫn phải ăn rau bẩn của kẻ

Nghị luận xã hội về vấn đề thực phẩm bẩn - Văn mẫu lớp 12

khác, ăn rau nhà sạch nhưng vẫn ăn thịt bẩn của kẻ khác... Chúng ta đang giết nhau trong khi cảm thấy an tâm đã bảo vệ được gia đình mình ở một góc nhỏ hẹp hòi...”. Đằng sau những ông trồng chè, bà trồng rau và ông bán thịt ấy là cả một thị trường chất cấm sôi động và chưa được quản lý chặt chẽ. Nguyên nhân không chỉ nằm ở bề nổi là những sạp hàng bày trước mắt người tiêu dùng mà có nguồn gốc sâu xa từ tất cả các khâu tạo nên thực phẩm. Không chỉ thế, chính người tiêu dùng cũng đang tiếp tay cho vấn nạn này bằng nhiều cách. Có khi bằng sự dễ dãi, thỏa hiệp, có khi bằng sự thiếu thông minh trong lựa chọn thực phẩm. Hơn nữa, tâm lý ham rẻ và dễ dãi trong lựa chọn của người tiêu dùng Việt Nam cũng tạo ra một thị trường rộng lớn và tiềm năng cho thực phẩm bẩn. Cùng với nó là sự quản lý chưa chặt chẽ của lực lượng cơ quan chức năng. Chúng ta có nhiều tội ác bị phạt tù chung thân, thậm chí là tử hình nhưng sản xuất thực phẩm bẩn là ra tay đầu độc cả cộng đồng, là giết người hàng loạt lại chưa bị xử lý thích đáng. Hình ảnh nghệ sĩ Chí Trung trong vai người bán hàng cười hớn hở, cười vui vẻ “em xin chấp nhận nộp phạt”, “phạt không quá hai triệu” trong chương trình Táo quân là một minh chứng cho điều ấy. Mức phạt hành chính quá ít ỏi so với lợi nhuận chằng thắm vào đâu làm sao đủ sức răn đe, làm sao cho đúng người đúng tội? Đó chẳng phải là cách chúng ta làm ngơ cho đồng bào mình đầu độc lẫn nhau?

Trước tình hình căng thẳng, bức bối đầy rẫy ren ấy, giải pháp nằm ở chính chúng ta. Mỗi chúng ta cần là nhà tiêu dùng thông thái, lựa chọn thực phẩm một cách kĩ càng. Cả người sản xuất và người tiêu dùng cần tìm hiểu về danh mục chất cấm, về dấu hiệu phân biệt thực phẩm bẩn và thực phẩm sạch. Ý thức tự giác trong bảo vệ bản thân và bảo vệ cộng đồng mới giúp được chúng ta trong cuộc sống hàng ngày. Chẳng có biện pháp loại bỏ thực phẩm bẩn nào tốt hơn là những nhà sản xuất tự nâng cao trách nhiệm cộng đồng, lương tâm nghề nghiệp và ý thức cung cấp thực phẩm an toàn, đảm bảo vệ sinh ra thị trường. Các cơ quan chức năng cũng cần có và phải có biện pháp răn đe nghiêm khắc, hiệu quả hơn. Một dấu hiệu đáng mừng là Bộ luật Hình sự vừa được Quốc hội thông qua quy định cụ thể hình thức tù giam với người sản xuất và kinh doanh thực phẩm bẩn. Từng học sinh cũng cần bảo vệ sức khỏe cho chính mình bằng cách biết nói “không” với những đồ ăn thức uống không rõ nguồn gốc, bày bán mất vệ sinh... tìm hiểu tiêu chuẩn thực phẩm sạch và tham khảo ý kiến người lớn để sử dụng những sản phẩm an toàn.

Vấn đề thực phẩm bẩn đã trở thành quốc nạn nên việc đẩy lui không thể chỉ trong một sớm, một chiều, cũng không thể chỉ trông chờ vào cơ quan chức năng hay một ban ngành, đoàn thể nào. Mà nó, với “tư cách” là một quốc nạn cần được toàn dân cùng nhau đoàn kết chống lại, cũng giống như cách đây một thế kỉ, chúng ta đã bèn nhau đẩy lui giặc đói, giặc dốt, đánh đuổi ách thực dân phát xít xâm lược.